

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2008 r.

Sąd Okręgowy w Katowicach XIX Wydział Gospodarczy Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Blanka Zorębska

Sędziowie: SO Krystyna Faściszewska -Rąba

SO Olga Górnu wiez-Ow czarek (spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Iwona Zdebel

po rozpoznaniu djj rozprawie w dniu 5 marca 2008 r, w Katowicach
na rozprawie w dniu 5 marca 2008 r. rozpoznał sprawę

**z odwołania Centrum Usług Specjalistycznych Centralnej Stacji
Ratownictwa Górniczego CEN-RAT Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w Bytomiu**

przeciwko **Kompanii Węglowej Spółce Akcyjnej w Katowicach**
przy udziale interwenienta ubocznego Pd stronie zamawiającego ■

AZIS PLUS Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Jastrzębiu Zdroju
o udzielenie- zamówienia publicznego

na skutek skargi wniesionej przez odwołującego Centrum Usług

Specjalistycznych Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego --- ' P^o 1

z ograniczoną odpowiedzialnością w Bytomiu

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej przy Urzędzie Zamówień Publicznych

sygn. akt KIO/IJZP1423/07
w Warszawie

z dnia 18 grudnia 2007 r.

1. oddala skargę,
2. zasądza od skarżącego Centrum Usług Specjalistycznych Centralnej

' Stacji Ratownictwa Górniczego CFN-RAT Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w Bytomiu na rzecz zamawiającego Kompanii
Węglowej Spółce Akcyjnej w Katowicach kwotę 3,617 zł (trzy tysiące

sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania,

3. zasadą od skarżącego Centrum Usług Specjalistycznych Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego CEN-RAT Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Bytomiu na rzecz przystępującego AZIS PLUS Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Jastrzębiu Zdroju kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SyBn.aktXIX Ga 35/08

UZASADNIENIE

Krajowa Izba Odwoławcza wyrokiem z dnia 18 grudnia 2007r. oddaliła odwołanie wykonawcy Centrum Usług Specjalistycznych Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego „CEN - RAT” Sp. z o.o. w Bytomiu i obciąża odwołującego się kosztami postępowania.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła, iż zamawiający Kompania Węglowa SA. w Katowicach ogłosił postępowanie w trybie przetargu nieograniczonego na „pozyskiwanie w formie dzierżawy wytwornic azotu, losowanego do inertyzacji zrobow poeksploatacyjnych oraz przestrzeni olinowanych wraz z dzierżawą i montażem urządzeń do podawania azotu pod ziemię dla kopalń Kompanii Węglowej SA. w latach 2007-2010”.

Po dokonaniu wyboru najkorzystniejszej oferty dla zadań nr 1, 2 i 4 złożonej przez AZIS PLUS Sp. z o.o. w Jastrzębiu Zdroju odwołujący zgłosił protest na decyzję zamawiającego zarzucając mu naruszenie art. 89 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 36 ust. 4 pzp i domagając się uchylecia tej decyzji oraz dokonania powtórnej oceny ofert.

Zamawiający protestu nie rozstrzygnął, stąd wykonawca wniósł odwołanie podtrzymując zarzuty podniesione w proteście.

Zarzuty te Krajowa Izba Odwoławcza podzieliła na cztery grupy’.

Pierwszy zarzut dotyczył nieprawidłowego określenia w SIWZ warunków udziału w postępowaniu. Zamawiający nie wskazał bowiem, jakie uprawnienia powinien posiadać ubiegający się o udzielenie zamówienia, choć zrobił to w innym analogicznym postępowaniu o udzielenie zamówienia. Zdaniem odwołującego się, wykonawca powinien posiadać uprawnienia szczególne wynikające z przepisów wykonawczych do prawa górniczego i geologicznego, a

mianowicie posiadać uzgodnienia z Centralną Stacją Ratownictwa Górniczego 3. A. w Bytomiu.

Drugi zarzut również odnosił się do nieprawidłowego określenia w SIWZ warunków udziału w postępowaniu. Zdaniem odwołującego się, doświadczenie, jakie powinien mieć wykonawca w realizacji przedmiotu zamówienia zostało opisane w sposób nieadekwatny do przedmiotu niniejszego zamówienia, ponieważ zamawiający wymagał, aby wykonawca wykazał się realizacją dostaw gazów inertnych, a przedmiotem zamówienia jest dzierżawa wytwornic azotu.

Następnie odwołujący się kwestionował spełnienie przez wybraną ofertę wymogów SIWZ, a mianowicie, iż AZIS PLUS Sp. z o.o. w Jastrzębiu Zdroju przedłożył jedynie dowód nadania wniosku do Urzędu Patentowego, gdy

tymczasem za złożenie wniosku przyjmuje się dzień wpływu pisma do Urzędu.

Ostatni zarzut odnosi się do faktu, iż w rzeczywistości wybrany oferent nie będzie wykonywał zamówienia samodzielnie, ale w całości zamierza powierzyć go podmiotowi trzeciemu, co jest sprzeczne z przepisami prawa zamówień publicznych.

Krajowa Izba Odwoławcza uznała odwołanie za niezasadne.

Ustosunkowując się do dwóch pierwszych zarzutów stwierdziła, iż z dokumentacji postępowania (zwłaszcza załącznika nr 1 do SIWZ) wynika, że przedmiotem zamówienia jest dzierżawa (dostawa) a nie usługa w postaci pozyskiwania azotu, zbędne zatem było żądanie dokumentów wykazujących uzgodnienia w zakresie sposobu wykonywania usług związanych z podawaniem azotu. To zamawiający Kierze odpowiedzialność za konsekwencje wynikające z dzierżawy przedmiotu zamówienia i zobowiązuje się do przestrzegania

przepisów dotyczących ich eksploatacji,

Krajowa Izba Odwoławcza uznała także, iż wymogi sprecyzowane przez zamawiającego odnośnie warunków, jakie powinien spełniać wykonawca zostały określone prawidłowo i z zachowaniem reguł uczciwej konkurencji. Izba podkreśliła bowiem, iż przedmiotem zamówienia jest dzierżawa wytwornic, wymóg wykazania doświadczenia poprzez wykazanie wykonania dostaw gazów inertnych a nie tylko dostaw azotu pozwoliło zatem na dopuszczenie do udziału w postępowaniu podmioty, które dostarczały nie tylko azot, ale również inne gazy inertne, wytwarzane za pomocą innych metod, co jest rodzajowo zbliżone do przedmiotu zamówienia, Tym samym zamawiający zachował zasadę równego traktowania podmiotów,

W konsekwencji Krajowa Izba uznała, iż wybrana oferta spełnia wymogi SIWZ odnośnie wykazania dostaw gazów inertnych, gdyż zastrzeżenia odwołującego dotyczyły wymagań, które faktycznie nie zostały zawarte w SIWZ, a jedynie jego zdaniem powinny być tam zawarte.

Powołując się na treść art. 13 ust. 1 prawa własności przemysłowej Krajowa Izba stwierdziła, iż data złożenia wniosku w Urzędzie patentowym ma znaczenie wyłącznie dla uzyskania prawa pierwszeństwa w uzyskaniu prawa ochronnego na zgłoszony wynalazek. Tymczasem zamawiający w SIWZ określił jako warunek udziału w postępowaniu wykazanie się takim prawem, które umożliwi realizację przedmiotu zamówienia w sposób zgodny z prawem własności przemysłowym. Skoro zamawiający dopuścił wykazanie się jedynie zgłoszeniem wniosku patentowego, to oznacza, iż nie wymagał, aby wykonawca już posiadał prawo ochronne (patent), a zatem przedłożenie dowodu nadania

wniosku należy uznać za wystarczające,

W końcu Krajowa Izba Odwoławcza uznała także za niezasadny zarzut o zakazie podzlecenia wykonania zadania podmiotowi trzeciemu. Przedmiotem zamówienia nie jest usługa ale dostawa, nie jest zatem istotne, czy wykonawca będzie je wykonywał osobiście, czy też za pomocą osoby trzeciej, gdyż cechy podmiotowe wykonawcy nie mają tu znaczenia decydującego. Ponadto sam zamawiający nie postawił wymogu osobistego wykonania zamówienia, nawet w części, a przepisy prawa, zamówień publicznych nie precyzują, jaką maksymalnie część wykonawca może powierzyć podwykonawcy.

O kosztach postępowania Krajowa Izba Odwoławcza orzekła na podstawie art. 191 ust. 6 i 7 ustawy prawo zamówień publicznych.

Na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej skargę złożył odwołujący Centrum usług Specjalistycznych Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego CEN-RAT Sp- z o.o. w Bytomiu.

Skarżący zarzucił;

1. naruszenie prawa materialnego - art. 89 ust. 1 i 2 pzp poprzez jego niezastosowanie, polegające na wyborze oferty podlegającej odrzuceniu jako nie spełniającej wymogów SIWZ i uznanie, że data zgłoszenia wniosku do Urzędu Patentowego ma znaczenie tylko dla uzyskania pierwszeństwa (art. 13 ust. 1 prawa własności przemysłowej) oraz uznanie, że wybrany wykonawca spełnia wymagania określone art 78 ust. 3 prawa geologicznego i górniczego i przepisów wykonawczych na nim opartych;
2. naruszenie prawa materialnego - art. 36 ust. 4 i 5 pzp w z.w. z art. 5S § 1 kc przez przyjęcie, iż dopuszczalna jest oferta dzierżawy wytwornic azotu oraz umowa dzierżawy i montaż urządzeń do podania azotu pod ziemię opierająca się w 100% na podwykonawstwie,
3. naruszenie art. 83 kc poprzez jego niezastosowanie i uznanie, iż dopuszczalna jest oferta dzierżawy wytwornic azotu oraz umowa dzierżawy i montaż urządzeń do podania azotu pod ziemię opierająca się w 100% na podwykonawstwie;
4. naruszenie przepisów prawa procesowego - § 23 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 2.10.2007r. w sprawie regulaminu postępowania przy rozpoznawaniu odwołań poprzez nie odroczenie rozprawy i nie wyznaczenie nowego terminu, czym pozbawił skarżącego możliwości rzetelnego przygotowania do rozprawy, a to przez zapoznanie się z argumentacją uczestnika przystępującego do postępowania w dniu rozprawy.

Skarżący wniosł o uwzględnienie skargi i zmianę zaskarżonego orzeczenia w całości, orzeczenie o obowiązku powtórzenia przez zamawiającego wyboru oferty do zadań nr 1,2 i 4 oraz o zasądzenie kosztów postępowań.

Jednocześnie skarżący złożył wniosek o powołanie biegłego z zakresu ruchu zakładu górniczego celem wykazania różnic między pozyskiwaniem i podawaniem do wyrobisk górnich dwutlenku węgla w technologii /gazowania ciekłego i azotu podawanego w technologii pozyskania z powietrza atmosferycznego przy zastosowaniu urządzeń będących przedmiotem zamówienia z uwzględnieniem zasad bezpieczeństwa na okoliczność wykazania, czy wybrana oferta spełnia wymogi SIWZ i obowiązujących przepisów prawa dotyczących posiadania przez wykonawcę niezbędnej wiedzy, doświadczenia i uprawnień w zakresie potrzebnym do prawidłowego wykonania przedmiotu zamówienia oraz czy możliwa jest dzierżawa i montaż wytwornic azotu w oderwaniu od procedury i technologii inertyzacji robót poeksploatacyjnych oraz przestrzeni otaczających przy zastosowaniu azotu pozyskiwanego z powietrza atmosferycznego podawanego pod ziemię w kopalniach Kompanii Węglowej S.A.

W odpowiedzi na skargę zamawiający i przystępujący wykonawca AZIS Sp. z o.o. wniosły o jej odrzucenie z powodu uchybienia terminowi nadania odpisu skargi zamawiającemu, a w razie nieuwzględnienia tego wniosku o oddalenie skargi oraz zwrot kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Skarga nie podlega odrzuceniu, gdyż została wniesiona z zachowaniem wymogów art. 195 prawa zamówień publicznych. Odpis orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej został doręczony skarżącej w dniu 31.12.2007r., a skargę nadano dnia 7.01.2008r., a zatem w terminie, przy czym do skargi dołączone oryginał dowodu nadania kopii skargi do zamawiającego, z którego wynika, że tego samego dnia nadano również przesyłkę skierowaną do zamawiającego.

Skarga Centrum Usług Specjalistycznych Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego CMRAT Sp. z o.o. w Bytomiu nie zasługuje na uwzględnienie,

W pierwszej kolejności należy odnieść do zarzutów natury procesowej podniesionych w skardze.

Niezasadny jest zarzut naruszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą procedury postępowania. Powołany przez skarżącego § 23 ust 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 2.10.2007r. w sprawie regulaminu postępowania przy rozpoznawaniu odwołań przewiduje możliwość odroczenia posiedzenia izby w przypadku, gdy zachodzi potrzeba przeprowadzenia postępowania dowodowego, co niniejszym przypadku nie miało miejsca, a także z innych ważnych przyczyn. W „ważnych przyczynach” nie mieści się przystąpienie innego wykonawcy do postępowania odwoławczego. Możliwość przystąpienia do postępowań protestacyjnego i odwoławczego przez pozostałych wykonawców biorących udział w postępowaniu i mających w przystąpieniu interes prawny, a także łączenie odwołań miała na celu skrócenie czasu rozpoznania skarg dotyczących postępowania i możliwość wyjaśnienia okoliczności zarzutów przez wszystkich zainteresowanych, Co więcej, zamawiający jest zawsze zobowiązany do zawiadomienia pozostałych wykonawców o wniesionym środku zaskarżenia, a ze względu na krótki termin nałożony na Krajową Izbę Odwoławczą do rozpoznania odwołania, wykonawca może przystąpić do chwili otwarcia posiedzenia. Sam fakt przystąpienia może- zatem decydować o konieczności odroczenia posiedzenia. Dodatkowo, w okolicznościach niniejszej sprawy nie było takiej potrzeby. Zarzuty podniesione w proteście są tożsame z zarzutami zawartym w odwołaniu. Przystępujący wykonawca AZIS PLUS Sp, z o.o. w Jastrzębiu Zdroju ustosunkował się do nich pisemnie już w postępowaniu protestacyjnym, a późniejsze jego stanowisko

nie uległo zmianie. Nie złożono też wniosków dowodowych. Skarżąca nie została zaskoczona zatem żadnymi nowymi argumentami. Sama zresztą, poza podniesieniem zarzutu, nie wskazała, jakie

stanowiska zostały pominięte, które nie miała możliwości, a powinna podnieść w postępowaniu odwoławczym. Argumenty te mogła bowiem wyjawic w skardze.

konkretne okoliczności czy jej

Sąd Okręgowy oddalił wniosek skarżącego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Wniosek taki został po raz pierwszy zgłoszony w skardze, a skarżący oświadczył, że dowód ten nie mógł zostać przeprowadzony przed Izbą z uwagi na specyfikację tego postępowania. Stanowisko skarżącego jest błędne. W postępowaniu przed Krajową Izbą Odwoławczą nie tylko nie ogranicza możliwości stron do powoływania dowodów, ale wręcz obliuguje ich do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 188. ust. 1 pzp); przy czym jako jeden z wymienionych środków dowodowych wskazano opinię biegłego. Nie było zatem żadnych prawnych przeszkód, do których odnosi się skarżący, aby dowód taki powołać. Powołanie go natomiast dopiero na etapie skargi należy uznać za spóźnione w myśli art. 351 kpc w zw. z art. 194 ust. 2 pzp.

Odnosnie zarzutów merytorycznych Sąd Okręgowy podziela stanowisko wyrażone przez Krajową Izbę Gospodarczą w zaskarżonym orzeczeniu.

Nie można zgodzić się ze zdaniem skarżącego, iż przedmiot postępowania o udzielenie zamówienia publicznego dotyczy świadczenia usług. Wniosek taki skarżący wywodzi z faktu, iż zamawiający postawił wymogi wykazania się przez wykonawcę doświadczeniem w postaci wykonania dostaw gazów inertnych. Ponija przy tej okazji całkowicie przedmiot zamówienia określony w nazwie oraz szczegółowo określony w załączniku nr 1 do STWZ, Jak słusznie podkreśliła Izba, z dokumentów tych wynika, iż podstawowym przedmiotem umowy jest dzierżawa (czy raczej najem) urządzeń, a dodatkowo czynności o

charakterze technicznym, jak transport, montaż wytwornic i ewentualne naprawy. Dzierżawą urządzeń z natury swej nie może zostać zaliczona do „świadczenia usług”, jak chciałaby skarżąca, gdyż obowiązkiem wydierżawiającego jest oddać rzecz do używania (por. art. 693 § 1 kc), a nie wykonywanie powtarzalnych czynności. Na interpretację przedmiotu zamówienia nie może natomiast wpływać sprecyzowanie wymagań podmiotowych w stosunku do wykonawców w zakresie wykazania doświadczenia w wykonaniu zamówienia, tym bardziej, że przedmiot ten nie budzi żadnych wątpliwości wobec dołączenia do ISTWZ szczegółowego załącznika o zadaniach nakładanych na wykonawcę. Z tego samego powodu rację należy przyznać Krajowej Izbie Odwoławczej, iż określenie tego doświadczenia w sposób bardziej ogólny? jako dostawy gazów inertnych, zapewnia równą dostępność wykonawcom zajmującym się tego typu technologią i spełnia wymogi jednej z podstawowych zasad postępowania o udzielenie zamówienia publicznego – zasady uczciwej konkurencji. Zbędne byłoby bowiem ograniczanie doświadczenia do wykonywania usług dostaw azotu uzyskiwanego z powietrza atmosferycznego, jeżeli przedmiotem zamówienia miała być jedynie dzierżawa urządzeń, a nie wykonywanie czynności związanych z ich używaniem, które, jak przyznała sama zamawiająca, będzie wykonywać we własnym zakresie.

Stawianie zatem przez skarżącą zarzutów o niespełnieniu przez interwenienta wymagań odpowiedniego doświadczenia (niezgodnego z treścią SIWZ) jest chybione. Nie budzi sporu między stronami, iż interwenient wykazał się doświadczeniem w zakresie dostaw dwutlenku węgla, który także stanowi gaz inertny. Skarżąca dokonuje samodzielnej nadinterpretacji wymogów SBVZ poprzez wymóg wykazania się doświadczeniem w wykonywaniu usług dostaw azotu, którego nie ma w treści zamówienia. Stąd nie można wnioskować, że interwenient nie spełnił wymogów SIWZ i z tego powodu jego oferta podlegałaby odrzuceniu. Niezasadny przy tym jest zarzut, po raz pierwszy podniesiony w skardze, iż dostawy o określonej w SIWZ wartości miały być wykonywane przez okres trzech lat, a nie jednego, w dodatku bieżącego w stosunku do terminu składania ofert. Oczywistym bowiem jest, iż wykonawca musi wykazać się wykonaniem określonych czynności o łącznej wartości sprecyzowanej przez zamawiającego, w okresie trzech lat, a nie przez trzy lata, a wobec tego obojętnie, czy czynności te zostały wykonane w jednym z ostatnich trzech lat, czy przez okres dłuższy (por. brzmienie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 maja 2006r. w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy, oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane) byleby przedmiotem i wartością odpowiadały wymogom postawionym przez zamawiającego,

Ze względu na przedmiot zamówienia nie można także doszukać się naruszenia przepisów wykonawczych do prawa geologicznego i górniczego. Sama skarżąca wyraźnie wskazuje, iż szczególne wymogi stawiają przepisy wykonawcze i wydane na ich podstawie Zasady prowadzenia akcji ratowniczych i prac profilaktycznych z wykorzystaniem gazów inertnych w przypadku prowadzenia owych akcji ratowniczych i prac profilaktycznych, przy czym z takim rodzajem czynności w niniejszym zamówieniu nie mamy do czynienia. Dodatkowo należy podnieść, iż, jak wynika z oświadczeń stron złożonych na posiedzeniu sądowym, jedynym podmiotem, który w chwili składania ofert posiada uzgodnienia z Centralną Stacją Ratownictwa Górniczego SA w Bytomiu jest skarżąca. Postawienie zatem takiego wymogu również w postępowaniu o udzielenie zamówienia, które iwa nu celu wydierżawienie (wynajęcie) urządzeń bez wykonywania czynności podlegających owemu uzgodnieniu, naruszałoby zasadę uczciwej konkurencji i równego dostępu do rynku podmiotom, które mają możliwości prawne i techniczne do wykonania zamówienia.

Nie znajduje też Sąd Okręgowy podstaw do uznania postępowania za

nieważne z powodu naruszenia art. 36 ust. 4 pzp, Podnoszone przez skarżącą argument¹ o wykonaniu przez interwenienta wszystkich trzech zadań, do których został wybrany, w oparciu o podwykonawcę i 10 w 180 procentach nie znajduje potwierdzenia w okolicznościach faktycznych sprawy. Jak wynika z oświadczenia wybranego wykonawcy złożonego na rozprawie, wykonawca nie jest właścicielem wytwornic, ale jest w ich posiadaniu na podstawie zawartej uprzednio umowy dzierżawy. Dzierżawa (tak jak umowa najmu) nie polega na świadczeniu usług, o czym była mowa powyżej, ale na udostępnieniu do używania przedmiotu dzierżawy, Kie da się zatem, jako sprzeczne z natury tego stosunku, wykonywać umowę dzierżawy poprzez podwykonawcę. Taka możliwość prawna wręcz nie istnieje. Wydierżawiający (wynajmujący) nie musi być właścicielem rzeczy wynajętej w rozumieniu prawa rzeczowego, wystarczy bowiem, iż posiada prawa o charakterze zobowiązującym umożliwiające mu spełnienie wymogów zawartych w umowie z kontrahentem w taki sposób, aby osoba trzecia nie naruszyła spokojnego używania przedmiotu dzierżawy przez okres trwania umowy. Stąd w takim przypadku nie można mówić o „powierzeniu podwykonawcy części zamówienia”, gdyż właściciel urządzeń tego zamówienia w ogóle nie będzie wykonywał. Dodatkowo wynika z oświadczeń, że wszelkie pozostałe czynności o charakterze technicznym wymienione w² umowie będą wykonywali wyłącznie pracownicy interwenienta, a nie osoby trzeciej, wobec czego nawet w tym zakresie nie ma mowy o podwykonawstwie zamówienia.

Zupełnie chybione jest powołanie w powyższym zakresie art. 83 kc, gdyż nie wynika z żadnych okoliczności, aby strony przyszłej umowy (zamawiający i interwenient) nie mieli zamiaru zawarcia umowy o treści załączonej do SDVZ bądź mieli zamiar zawrzeć inną umowę a zwłaszcza, iż zamawiający w zasadzie miał zamiar zawrzeć umowę z innym podmiotem niż przystępujący do postępowania o udzielenie zamówienia,

Nie podzielił Sąd Okręgowy stanowiska skarżącej o braku spełnienia wymogu przez interwenienta o wykazaniu zgłoszenia do Urzędu Patentowego wniosku. Definicje zamieszczone w treści ustaw (Lzw. definicje legalne) spełniają różne funkcje. Najczęściej definicje zawarte w ustawie regulującej szczególne stosunki prawne mają pełne zastosowanie do stosunków¹ regulowanych tą ustawą. Odnosnie innych stosunków, pozostających poza regulacją danej ustawy, definicje te mogą mieć zastosowanie pomocnicze. Inna sytuacja ma miejsce w przypadku, gdy konkretna definicja zostaje zawarta w przepisie szczególnym, poza tzw. słowniczkiem. Tworzy się ją głównie dla rozwiązania wątpliwości powstałych w związku ze stosowaniem przepisu, taka sytuacja występuje w regulacji art 13 ust. 2 ustawy dnia 31.12.2000r. prawo własności przemysłowej (zamieszczonym poza słowniczkiem ustawowym - por. art. 3 ustawy). Przepis art. 13 ust. 2 ustala zasady przyznania pierwszeństwa w uzyskaniu ochrony patentowej, która działa już od chwili zgłoszenia wniosku. W celu uniknięcia wątpliwości, jaki termin uznaje się za termin złożenia wniosku, ustawa, dla potrzeb tego właśnie przepisu, wprowadza ustawową regułę, iż jest to dzień wpływu wniosku do Urzędu Patentowego. Sytuacja ta nie rozciąga się automatycznie na obowiązek wykazania przez wykonawcę, że wniosek o uzyskanie patentu wpłynął do Urzędu Patentowego, o ile zamawiający wyraźnie nie wskazał takiego wymogu. W niniejszym przypadku zamawiający nie sprecyzował, iż za wniesienie wniosku uważa się dzień jego wpływu do Urzędu, stąd tak ścisłe rozumienie wymogu przedstawienia zgłoszenia wniosku patentowego, jaki wynika z art. 13 ust. 2 prawa własności przemysłowej, nie znajduje uzasadnienia. Zamawiający nie wymagał bowiem wykazania istnienia pierwszeństwa do uzyskania patentu, ale samego faktu zgłoszenia wniosku patentowego.

Wobec powyższych okoliczności Sąd Okręgowy uznał skargę za nieuzasadnioną i oddalił ją. na mocy art. 198 ust. 2 prawa zamówień publicznych.

O kosztach postępowania sądowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 194 ust 2 prawa zamówień publicznych.

Ha oryginale właściwa podpisT
ZGODNOSÓ Z ORYGINAŁEM

Htwiardiam

SEKRETARZ